

Sygn. akt II Ka 258/22

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

23 września 2022r.

Sąd Okręgowy w Koninie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Agata Wilczewska

Protokolant: p.o. sekr. sąd. Sandra Czerniejewska

po rozpoznaniu w dniu 23 września 2022r.

sprawy **M. K.**

obwinionego z art.107k.w.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Koninie

z dnia 6 maja 2022r. sygn. akt II W1055/19

I. Uchyla zaskarżony wyrok w całości i na podstawie art.104§1pkt7k.p.w. w zw.

z art.5§1pkt4k.p.w. w zw. z art.45§1k.w. umarza postępowanie karne wobec obwinionego o zarzucany mu czyn z art.107k.w.

II. Na podstawie art.119§2pkt1k.p.w. w zw. z art.121§1k.p.w. w zw.

z art.634k.p.k. i art.632a§1k.p.k. kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa oraz orzeka, że koszty ustanowionego obrońcy z wyboru w postępowaniu przed Sądem I instancji oraz w postępowaniu odwoławczym ponosi obwiniony.

Agata Wilczewska

## UZASADNIENIE

M. K. obwiniony został o wykroczenie z art.207k.k. polegające na tym, że w okresie od stycznia 2018 roku do 22 sierpnia 2019 roku złośliwie niepokoił A. K. (1) z zamiarem jej dokuczenia poprzez nawiązywanie w różnych porach dnia i nocy połączeń telefonicznych na jej numer telefonu oraz wysyłanie wiadomości, w których wyrażał się o pokrzywdzonej wulgarnie.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 6 maja 2022r. w sprawie IIW1055/19 obwiniony M. K. uznany został za winnego tego, że

w okresie od grudnia 2017 r. do końca lutego 2020r., w K., w celu dokuczenia A. K. (1), złośliwie ją niepokoił w ten sposób, że

w różnych godzinach – w tym nocnych, wysyłał na jej telefon komórkowy smsy; w tym smsy o obszernej treści, w których obrażał i krytykował pokrzywdzoną, zarzucał jej niewłaściwe postępowanie, a w szczególności podważał jej kompetencje jako matki, zapowiadał złożenie kolejnych zawiadomień

o przestępstwie i wszczęcie postępowań sądowych, to jest wykroczenia

z art.107k.w. Za wykroczenie o Sąd wymierzył obwinionemu karę grzywny

w kwocie 400 złotych.

Powyższy wyrok zaskarżony został przez obrońcę obwinionego. Obrońca zarzuciła wyrokowi:

1. błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść orzeczenia, polegający na dokonaniu przez Sąd wyrokujący błędnego ustalenia, iż obwiniony M. K. wysyłając wiadomości sms pokrzywdzonej A. K. (1) działał w zamiarze złośliwego dokuczenia A. K. (1), podczas gdy z materiału dowodowego jak i okoliczności sprawy wynika, iż wysyłając wiadomości sms A. K. (1) obwiniony kierował się troską o ich wspólnego syna oraz próbował ustalić sposób rozliczeń finansowych z A. K. (1) wynikających z ustania ich małżeństwa wspólnego, a nie kierował się chęcią dokuczenia A. K. (1), a w szczególności treść tych sms nie miała charakteru złośliwości kierowanych w stosunku do A. K. (1);
2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia polegający na dokonaniu przez Sąd wyrokujący błędnego ustalenia, iż informacja o złożeniu zawiadomienia o możliwości popełnienia przez A. K. (1) czynu zabronionego w stosunku do obwinionego M. K. miała na celu złośliwe dokuczenie A. K. (1), podczas gdy sam fakt, złożenia zawiadomienia o możliwości popełnienia czynu zabronionego jest uprawnieniem każdej osoby, której dobra zostały naruszone do obrony swoich praw, natomiast przekazanie takiej informacji nie ma charakteru złośliwości;
3. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia przez Sąd I instancji polegający na dowolnym i sprzecznym z zgromadzonym materiałem dowodowym przyjęciu, iż wiadomości sms wysłane przez obwinionego do A. K. (1) miały na celu jej dokuczenie i były złośliwe w stosunku do niej, podczas gdy z treści przedłożonych sms nie wynikają w/w okoliczności jak również z zeznań świadków to jest rodziców pokrzywdzonej J. i U. Z., M. W., L. S., E. N., A. K. (2);
4. rażące naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na treść orzeczenia, to jest art. 7 k.p.k., art. 4 k.p.k. w zw. z art. 8 k.p.w. oraz art. 34 k.p.w. poprzez przekroczenie granicy swobodnej oceny dowodów, podjęcie tej oceny w sposób dowolny, spreczny z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego w sposób uniemożliwiający ustalenie prawdy obiektywnej oraz art. 410 k.p.k. poprzez nieuwzględnienie okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej, przemawiających na korzyść obwinionego w szczególności zeznań świadka A. W., A. C., opinii biegłych (...) sporządzonej w postępowaniu rozwodowym, wydruku z dziennika szkolnego, informacji o zatrzymaniu dziecka, treści sms kierowanych przez pokrzywdzoną A. K. (1) do obwinionego M. K., w szczególności fakt, iż pokrzywdzona sama kierowała wiadomości sms do obwinionego;
5. rażące naruszenie prawa materialnego to jest art. 107 §1 k.w. poprzez jego błędną wykładnię i uznanie, że obwiniony wyczerpał znamiona zarzucanego mu czynu, podczas gdy obwiniony wysyłając wiadomości sms nie działał w zamiarze bezpośrednim dokuczenia A. K. (1) i sms te nie miały na;
6. obrazę przepisów postępowania tj. art. 5 § 2 k.p.k. poprzez rozstrzygnięcie nie dających się usunąć wątpliwości na niekorzyść oskarżonego (zasada in dubio pro reo), w szczególności poprzez pominięcie okoliczności, iż strony pozostawały w konflikcie związanym z ustaniem związku małżeńskiego;
7. rażące naruszenie prawa do obrony obwinionego wynikające z art. 42 ust. 2 Konstytucji poprzez skazanie obwinionego M. K. obejmujące okres popełnienia wykroczenia nie objęty w akcie oskarżenia i skazanie go za fakt wysyłania wiadomości sms w grudniu 2017 r. i w okresie od 23 sierpnia do lutego 2020 r. do A. K. (3), podczas gdy akt oskarżenia dotyczył wyłącznie okresu od stycznia 2018 r. do 22 sierpnia 22 r. rozszerzenie okresu aktu oskarżenia uniemożliwiło obwinionemu przedstawienie wniosków dowodowych i odniesienie się do rozszerzonego okresu;
8. obrazę art. 6 k.p.k. w zw. z art. 14§1 k.p.k., art. 332§1 pkt 2 k.p.k., art. 398§1 k.p.k. i art. 399§1 k.p.k. poprzez złamanie zasady skargowości i przekroczenie granic oskarżenia, polegające na dokonaniu w zaskarżonym wyroku istotnej zmiany opisu czynu w zakresie ram czasowych jego popełnienia, kwalifikacji prawnej czynu, przy czym skazany nie został o tym uprzedzony, co skutkowało pozbawieniem skazanego prawa do obrony i możliwości ustosunkowania się do zarzutów w tym przedstawienia dowodów dotyczącego rozszerzonego okresu czasu popełnienia wykroczenia

9. rażące naruszenie przepisów prawa materialnego to jest art. 45 k.k. poprzez nieuwzględnienie zarzutu przedawnienia karalności czynów objętych aktem oskarżenia oraz rozszerzonych okresów ujętych w wyroku skazującym.

W oparciu o te zarzuty obrońca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie obwinionego M. K. od zarzutu popełnienia zarzucanego mu czynu, ewentualnie o uchylenie przedmiotowego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania

### **Sąd Odwoławczy zważył, co następuje.**

Apelacja obrońcy okazała się celowa.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że obwinionemu zarzucono popełnianie czynu z art.107k.w. w okresie od stycznia 2018r. do 22 sierpnia 2019r.

Zgodnie natomiast z przepisem art.45§1k.w., w brzmieniu obowiązującym od dnia 1.06.17r., karalność wykroczenia ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok, a jeżeli w tym okresie wszczęto postępowanie, karalność wykroczenia ustaje z upływem 2 lat od zakończenia tego okresu.

Ponieważ od dnia 22 sierpnia 2019r. upłynęły już trzy lata, po wydaniu przez Sąd I instancji wyroku w niniejszej sprawie nastąpiło przedawnienie karalności zarzucanego obwinionemu czynu z art.107k.w., niezależnie od zmiany opisu tego czynu przez Sąd I instancji i określenie innej jego daty końcowej przypisanego obwinionemu czynu. Zwłaszcza, że ani z uzasadnienia zaskarżonego wyroku, ani z materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie nie wynika zasadność wskazania innej daty końcowej czynu przypisanego obwinionemu. Z uzasadnia tego wynika, że na skutek złożonego przez pokrzywdzoną zawiadomienia o popełnionym na jej szkodę przestępstwie (co miało miejsce 24.02.19r., jak wynika z akt) obwiniony zmniejszył częstotliwość przesyłanych wiadomości. Sąd I instancji nie wskazał też na takie zachowanie obwinionego w okresie od 22.08.19r. do końca lutego 2020r. które świadczyłoby o tym, że obwiniony złośliwie niepokoił pokrzywdzoną z zamiarem jej dokuczenia, wysyłając sms w których obrażałby, krytykował pokrzywdzoną, podważał jej kompetencje jako matki.

Dlatego w ocenie Sądu odwoławczego, zgodnie z art.104§1pkt7k.p.w.

w zw. z art.5§1pkt4k.p.w. w zw. z art.45§1k.w. postępowanie karne o czyn zarzucany obwinionemu należało umorzyć, uchylając wyrok Sądu I instancji.

Reasumując zgodnie z art.437§1i2k.p.k. Sąd odwoławczy orzekł jak w wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art.119 § 2pkt 1k.p.w. w zw. z art.121 § 1k.p.w. w zw. z art.634 k.p.k. i art.632a § 1k.p.k, w związku z czym kosztami sądowymi za postępowanie przed Sadem I instancji i postępowanie odwoławcze obciążył Skarb Państwa. Natomiast wobec umorzenia postępowania o czyn z art.107k.w. z uwagi na przedawnienie karalności tego czynu, Sąd orzekł, że koszty ustanowionego obrońcy z wyboru ponieść ma obwiniony.

Agata Wilczewska